

Bitte wenden!

Also iwver moin ahle Kummbeer Schorsch duts allsfort ebbes ze lache gewwe. Hotter merr doch, als ischen omm letzde Freidaach besucht hadd, verzählt, dass er die letzde drei Daach beim Schloofe soin Brill uffgelosse hädd unn dass er dess weider mache dut, egal wie soi Fraa, dess Kättche, aach meddem schenne deet.

Warum mächsden aach su enn Bleedsinn?, habb ischen gefroochd, was doo nitt alles bassiern kann, merr welscherd sich doch im Schloof immer mol vunn ooner uff die onner Seit und doo kennt ..

Sei ruisch, hott de Schorsch mich unnerbroche, isch waaß schunn, was ich mache due. Moin Brill hott Kunststoffgläser, doo kann isch merr nitt wieh due.

Isch saach: Awwer du musst merr mol verzähle, warum du doin Brill aach beim Schloofe uff de Nas host, weil dess deet mich indressiern.

Doo seeder: Ess iss weeschem Troome.

Weeschem Troome?, frooch isch, ei dess mussde merr werklisch emol vergliggern.

De Schorsch hott donn meddem Verzähle oogefonge: Also die vorsch Woch habb isch jed Nacht getroomd, dass isch dorsch die Eisebohstrooß gieh unn seh, dass uff dem kloone Parkplatz, waaßde, doo wo die Christel Schreiwier ihr Geschäft gehabbd hott, gons hinne e Fraa stieht, die e Schild in de Hond hott, wo se meddem Finger druffdeude dut. Unn dess iss merr su gruselisch vorkomme, dass isch jedes Mol wach worrn bin, ess kennt joo druffstieh, dass isch bald sterwe deet. Dess Schild muss isch lese, denk isch, ei wenn ischs nor kennt – unn donn issmerr oigefalle, dass isch dess nitt lese kann, weil isch joo im Schloof moin Brill nitt uffhabb. Unn dessdeweese habb isch moin Brill erst emol drei Nächte hinnernonner uffgesetzt.

In dem Aacheblig isses Kättche mett Äbbelwoi unn drei Gläser bei uns kumme, hott oigeschenkd, hott Prost gesaad, unn mir alle drei hawwe enn grüße Schluck genumme. Hodder derr die Geschichte vunn dere Fraa meddem Schild verzählt?, hotts Kättche gefroochd, weesche dem er nachts soin Brill uffsetze dut?

Ja, habb isch gesaad, awwer obber doodemett jetz waaß, was uff dem Schild stieht, dess hotter merr noch nitt gesaad. No Schorsch, verzähls emol doim ahle Kummbeer Honnes.

No ja, hott de Schorsch gestottert, vill mieh habb isch die erst Nacht aach nitt geseh, awwer die zweit Nacht war die Schrift schunn deutlicher, unn die letzt Nacht habb isch lese kenne, was uff dem Schild stieht.

Doo frooch isch: Dess hott also werklisch geklappt mette Brill in de Nacht, dassde jetz waaßt was uff dem Schild druffstieht?

Ja, hotter gesaad, jetz waaß ischs, isch habbs lese kenne

Unn, frooch isch, was stiehden druff?

Doo seeder: Ess stieht druff: Bitte wenden! Unn dessdeweese loss isch moin Brill aach su long uff in de Nacht, bis die Fraa dess Schild mol umdrehe dut.

Isch habb mich omm Kobb gekratzd. Waaßde, Schorsch, dess mette Brill beim Schloofe werr isch jetzt aach emol probiern. Weil isch seh die letzde drei Nächte beim Troome alls e Audo uffem Nochber soim Dach stieh unn jetz will isch emol wisse, ob dess nitt e Of-febacher Nummernschild hott.

Bleedmonn, hott de Schorsch gesaad, dir verzähl isch nix mieh.

Eiern Honnes